

מ"ת 11741/09/13 - מדינת ישראל נגד מסעב עבד אלראזק, פתחי בן סלים עבד אלראזק, דומיאנה בת ג'מאל ח'ליליה

בית המשפט המחוזי בנצרת

07 אוגוסט 2014

מ"ת 11741-09-13 מדינת ישראל נ' עבד אלראזק ואח'
11735-09-13

בפני כב' השופט יוסף בן-חמו

המבקשת
מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. מסעב עבד אלראזק (עציר) 2. פתחי בן סלים עבד אלראזק
3. דומיאנה בת ג'מאל ח'ליליה

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד קבלאו.

מטעם המשיב 1 : עו"ד כרמל מיכאל.

המשיב 1: הובא באמצעות הליווי.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המבקשת הגישה בקשה לעיון חוזר בהחלטה שהורתה על שחרורו של המשיב בתנאים, לאחר שזה הפר את תנאי השחרור ותוך כדי הפרת תנאי השחרור גם ביצע, לכאורה, עבירה נוספת וכן בקשה למעצר עד תום ההליכים.

ביום 4/9/13 הוגש נגד המשיב ואחיו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. הבקשה הוגשה כאשר אחיו של המשיב היה עצור ואילו המשיב היה משוחרר.

בהחלטה מיום 4/9/13 הורה ס.הנשיא השופט כחילי למשיב להפקיד ערובה כספית במזומן בסך 20,000 ₪, לחתום על ערבות עצמית על סך 20,000 ₪, אסר את יציאתו מהארץ וציין כי במידה והתנאים לא יקוימו ייעצר לאלתר. כמו כן, הורה לו להתייצב מדי יום בתחנת המשטרה.

עמוד 1

בהחלטה נוספת של בית המשפט המחוזי [כב' השופט עילבון] מיום 15/9/13 הורה בית המשפט על חלופת מעצר למשיב בתנאים:

- מעצר בית חלקי, בין השעות 22:30 עד 06:30 בביתו בפיקוח אשתו.
 - אשת המשיב תחתום על ערבות על סך 20,000 ₪.
 - במהלך היום, בין השעות 06:30 לבין השעה 22:30 יוכל המשיב לעבוד בחנות של אביו - "סופר זול" בכפר ריינה תחת פיקוח אביו שגם הוא יחתום על ערבות על סך 20,000 ₪.
 - החובה להתייצב מדי יום בתחנת המשטרה שהוטלה עליו בהחלטה קודמת, בוטלה.
- במסגרת התיק העיקרי תוקן כתב האישום. על פי כתב האישום המתוקן יוחסו למשיב עבירות של קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 + 335 (א)(1)(2) + 31 לחוק ואיומים, עבירה לפי סעיף 192+29.

המשיב הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו, נשמעו טיעונים לעונש והתיק העיקרי קבוע לגז"ד ליום 20/8/14.

נימוקי הבקשה לעיין חוזר :

- ביום 30/7/14 נעצר המשיב ב"קריון הקריות", לאחר שהפר את תנאי השחרור שבמסגרתם היה עליו להיות במעצר בית בשעות הלילה ובשעות היום בעבודה אצל אביו.
 - המשיב נעצר בקריון לאחר שנחשד בביצוע עבירת גניבה מאחת החנויות בקריון. המדובר בהפרה בוטה בתנאי השחרור ובאמון שניתן בו.
 - המשיב איננו ראוי לאמון שניתן בו. האינטרס הציבורי מחייב להורות על מעצרו.
- כמו כן, מבוקש להורות על חילוט הערובה הכספית שהופקדה בסך 20,000 ₪ וערבות צד ג' שעליה חתמו שני הערבים - אשתו ואביו. כל אחד על סך 20,000 ₪.

טענות המשיב :

מבלי להקל ראש בהפרה ובעבירות לכאורה, המדובר במשיב המשוחרר בתנאים מאז 4/9/13 מבלי שנרשמה לחובתו הפרת תנאים. טרם הוגש כתב אישום בעבירה המיוחסת לו במהלך הפרת התנאים - בקריון. בכל מקרה, מדובר בעבירת רכוש ולא בעבירת אלימות. שירות המבחן הגיש תסקיר לעונש ובו המלצה לעבודות שירות. כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע המשיב הינו קל בהרבה מזה שיוחס לו בתחילה - עבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין.

לעניין חילוט הערובה, אין מקום לחילוט הערבות של האב, שכן המשיב לא היה במשמורתו בעת הפרת התנאים, אלא במשמורת הערבה השנייה - אשת המשיב. ניתן להסתפק בחילוט חלק מהערובה הכספית שהופקדה. ניתן לשחרר את המשיב עם ערבים אחרים חדשים.

דין :

למשיב לא עומדת עוד חזקת החפות. המשיב הורשע אמנם בכתב אישום מתוקן, אך גם הוא חמור כשלעצמו, הכולל עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ואיומים. גזר הדין בעניינו קבוע ליום 20/8/14.

המאשימה ביקשה מבית המשפט, לאור נסיבות העבירה, לקבוע מתחם ענישה בין 18 ח' מאסר בפועל עד 4 שנות מאסר.

לעניין העונש הראוי, ביקשה המאשימה להשית עונש ברף הבינוני של המתחם.

לטענת ב"כ המשיב התסקיר שהוגש ממליץ על ריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

אין מחלוקת שהמשיב הפר את תנאי השחרור שאסרו עליו לצאת מביתו אלא רק לצרכי עבודתו אצל אביו. המשיב נתפס כשהוא בקריון - בקריות בשעה שהיה נתון במעצר בית לילי בין השעות 22:30 - 06:30 ובמהלך היום משעה 06:30 עד השעה 22:30 היה יכול לשהות רק בעסק של אביו - סופר זול כפר ריינה ובפיקוח אביו.

המשיב נתפס ביום 30/7/14 סמוך לשעה 22:30 בחנות הסופר פארם בקריון בקרית ביאליק. מרחק הנסיעה משם לביתו יותר מחצי שעה.

המשיב נחקר באזהרה על הפרת ההוראה החוקית ועל חשד לביצוע עבירת גניבה מחנות הסופר פארם.

המשיב לא התכחש להפרת ההוראה החוקית. סיפר בחקירתו כי יצא מביתו בשעה 19:00 יחד עם אשתו ועוד זוג חברים והגיעו לקריון בשעה 20:00. לעניין הגניבה, מסר המשיב בעדות באזהרה :

"... הלכתי אני ועבידה לחנות טו-גו קנינו אני ואשתי יצאנו משם ונכנסנו לסופר פארם לקנות דברים, לא לקחתי עגלה, היתה לי שקית של טו-גו, ראיתי בושם אמרתי לעבידה שאני רוצה את הבושם הזה, ועבידה הכניסה את זה לשקית שלי של טו-גו ואז הלכתי. נתתי לה 200 ₪ היא היתה במחלקת איפור בחרה את הדברים שלה ואני פתחתי את הקופסא של הבושם כדי לראות אותה והוצאתי את הבקבוק בושם מהקופסא ואז הלכתי לאשתי איפה האיפור ואז הבן של עבידה יצא מהחנות ואני יצאתי אחריו להביא אותו, הוא בן שנתיים ואז באה משטרה".

בהמשך עדותו אישר המשיב כי לפני שיצא את חנות הסופר פארם הוא ניגש לאיזור מח' הילדים ושם הוציא את בקבוק הבושם מתוך הקופסא והכניס את בקבוק הבושם לשקית שהיתה בידו, איתה יצא מחנות הסופר פארם.

בעניין דומה שנדון **בבש"פ 7673/12** מאיר אטינגר נ' מ"י, טען ב"כ המשיב שם כי ההחלטה לעצור את המשיב שהפר תנאי שחרור לוקה בחוסר מדתיות שכן העורר שהה במעצר בית תקופה של כ - 6 חודשים מבלי שהפר את תנאי השחרור, מדובר בהפרה ראשונה. ניתן היה להסתפק באזהרה ולכל היותר לחלט חלק מהערבות.

בית המשפט העליון דחה את הערר על החלטת המעצר בציינו כי אין חולק כי מלכתחילה היתה עילה למעצר של העורר על פי האמור בכתב האישום המקורי וכי המשיב שוחרר בתנאים הכוללים מעצר בית. אין חולק גם על כך שהעורר הפר את תנאי מעצר הבית.

בנסיבות אלה, חל סעיף 21(א)(2) לחוק המעצרים שלפיו רשאי בית המשפט להורות על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים, מקום בו **"בית המשפט ציווה על מתן ערובה והערובה לא ניתנה להנחת דעתו של בית המשפט או שהופר תנאי מתנאי הערובה או שנתקיימה עילה לביטול השחרור בערובה"**.

המדובר איפא בעילת מעצר עצמאית, העומדת בפני עצמה ואינה קשורה לעילות המעצר האחרות, כגון החשש לשיבוש הליכי משפט, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם או חומרת העבירות המיוחסות לו [ראה **בש"פ 7364/09** מ"י נ' אדרי].

עילת מעצר זו נעוצה בהפרת אמונו של בית המשפט בנאשם, כאשר השחרור לחלופת מעצר נוצל על ידו לביצוע עבירה נוספת, תוך הפרת תנאי מעצר הבית.

בבש"פ 507/00 מזרחי נ' מ"י קבע בית המשפט כי כאשר נאשם נתפס בדבר עבירה, בזמן שהיה משוחרר מן המעצר בו היה נתון בגין עבירה אחרת, בד"כ לא יהיה מקום לשחרר אותו מן המעצר פעם נוספת, אפילו אם העבירה החדשה, כשהיא לעצמה היתה מאפשרת להסתפק בחלופת מעצר.

בפרשת אטינגר הנ"ל מציין כב' השופט שוהם, כפי שנקבע בעניין אדרי, כי סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, שעניינו בחינת חלופת מעצר, אינו חל במקרה של הפרת תנאי שחרור וביצוע עבירה נוספת, שכן הסעיף האמור מסב עצמו לאותם מקרים בהם עוסק סעיף 21(א)(1), היינו בעילות המעצר "הרגילות", עם זאת אין מניעה כי בית המשפט יבחן אפשרות להסתפק, גם הפעם בחלופת מעצר, אך אין חובה לעשות כן.

ב"כ המאשימה ציין כי בכוונתם להגיש כתב אישום בעבירה הנוספת שביצע המשיב - גניבה מהסופר פארם תוך הפרת תנאי השחרור. למשיב כבר לא עומדת חזקת החפות, המאשימה עתרה בעניינו לעונש מאסר ממושך והמועד שנקבע למתן גזר דין הינו קרוב מאוד.

לאור האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

באשר לערובה הכספית, בנסיבות העניין נראה לי כי ניתן להסתפק בחילוט סך של 15,000 ₪ מתוך הערובה הכספית שהפקיד המשיב [סך של 20,000 ₪], וכך אני מורה.

ניתנה והודעה היום י"א אב תשע"ד, 07/08/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף בן-חמו , שופט

הוקלד על ידי ליאור ממן